

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 7. júna 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **I. K.**, pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného I. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. decembra 2010, sp. zn. 2To/156/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. K. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. z 8. júla 2010, sp. zn. 3T/45/2010, bol obvinený I. K. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho (v rozsudku nesprávne uvedené „pokračujúceho“) prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v čase o 06.00 hod. dňa X. v B. na P. ulici v smere do centra mesta riadil osobné motorové vozidlo zn. Š. X., EČ: T., kedy bol kontrolovaný hliadkou polície, pričom motorové vozidlo riadil aj napriek tomu, že mu bolo rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Trnave pod sp. zn. ORP-P-23/DI-TT-SK-09 z 18. marca 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. júna 2009, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 12 mesiacov do 16. júna 2010.

Okresný súd za to obvinenému I. K. uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému

i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 20 mesiacov.

Tento rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, odvolaním napadol obvinený I. K., ktoré bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 9. decembra 2010, sp. zn. 2To/156/2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného I. K. zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 20. apríla 2011 dovolanie (predtým ho podal sám). V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený poukázal na to, že po tom ako mu bol 9. mája 2008 neoprávnene zadržaný vodičský preukaz, okamžite podal sťažnosť na Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, ako aj žalobu o preskúmanie rozhodnutia správnych orgánov. Okrem toho žiadal súd, aby tento vydal aj predbežné opatrenie, podľa ktorého by mu bol do právoplatnosti rozhodnutia súdu o žalobe vrátený vodičský preukaz. Namietal, že súdy zamietli jeho žiadosť o prerušenie konania, hoci Najvyšší súd Slovenskej republiky o jeho žalobe ešte nerozhodol. Podľa obvineného nemohli byť naplnené podmienky potrebné pre spáchanie prečinu, nakoľko jeho konaním nevznikla nikomu ani len nepatrná škoda., ani žiadna ujma.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave a vec im vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie splňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 9. decembra 2010, sp. zn. 2To/156/2010, ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného I. K. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. z 8. júla 2010, sp. zn. 3T/45/2010, zamietol. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou

podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. (až po vrátení spisu ako predčasne predloženého najvyšším súdom na súd prvého stupňa, sp. zn. 2Tdo/16/2011).

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili sudy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale naopak, spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa (...“mi bol

neoprávnene zadržaný vodičský preukaz“...), subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi (...“dôkazy na ktorých je rozhodnutie súdu založené, sú vykonštruované policajnými orgánmi“...), čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o právne posúdenie, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutok vymedzený v rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 8. júla 2010, č. k. 3T/45/2010-90 bol v súlade s Trestným zákonom správne právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. V tomto smere vzhľadom na námietky obvineného (...“ pretože mojím konaním nevznikla nikomu ani len nepatrná škoda, ani žiadna ujma, nemohli sa naplniť podmienky potrebné pre spáchanie prečinu“...) dovolací súd poznamenáva, že škoda nie je obligatórnym (zákonným) znakom skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (na rozdiel napr. od prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., kde na spáchanie tohto trestného činu sa vyžaduje aj spôsobenie malej škody). Preto je zrejmé, že súd prvého stupňa správne právne posúdil zistený skutok, ktorého sa obvinený dopustil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného I. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. júna 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková